

KAZUS – SWOBODA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI - PYTANIE PREJUDYCJALNE

UWAGA: Podany niżej stan prawny jest hipotetyczny – dla celów ćwiczeniowych – i nie odzwierciedla istniejącego stanu prawnego. Na marginesie należy jednak wskazać, że pomimo iż notariusz obecnie nie posiada uprawnień do rozstrzygania spraw w postępowaniu nakazowym, taki pomysł na usprawienie postępowań cywilnych i odciążenie Sądów regularnie powraca(t) w dyskusjach nad reformą sądownictwa.

Maria Tisznerova, obywatelka czeska narodowości polskiej, zamieszkała w Czeskim Cieszynie, jest prawnikiem (radcą prawnym) w Rzeczypospolitej Polskiej starającym się w ramach przepływu osób między zawodami prawniczymi o wpis na listę notariuszy we Wrocławiu. Spełnia wszystkie wymogi ku temu (również te, które objęte są pewnym zakresem uznaniowości organów samorządu notarialnego np. ocenę rękopisów dobrego wykonywania zawodu), poza jednym – wymogiem posiadania obywatelstwa polskiego. Z różnych względów, rozwiązaniem problemu nie jest uzyskanie przez Marię obywatelstwa polskiego. Organ samorządu notarialnego (organ administracyjny I instancji) odmówił wpisu na listę notariuszy, powołując się na niespełnienie przesłanki zawartej w ustawie Prawo o notariacie w art. X, który stanowi, że „Notariuszem może zostać osoba, która łącznie spełnia następujące warunki: (...) 4) posiada obywatelstwo polskie”. W imieniu swojej Mandantki pełnomocnik zaskarżył tę decyzję do organu II instancji, wskazując, że wymóg posiadania obywatelstwa polskiego w celu wykonywania zawodu notariusza stanowi niedozwolone ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Organ podtrzymał wcześniejszą decyzję odmowną, w związku z czym Maria skierowała skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Ponadto, należy wskazać, że po ostatnich zmianach notariusz w Polsce otrzymał prawo i obowiązek do wydawania nakazów zapłaty w postępowaniach nakazowych, do którego to postępowania stosuje się odpowiednio przepisy k.p.c. odnoszące się do postępowań nakazowych prowadzonych przez Sądy powszechne.

Sformułuj, według swojego wyboru, jako profesjonalny pełnomocnik Klientki lub organu, którego decyzję zaskarżono w postępowaniu sądownoadministracyjnym (przyjmijmy, że jest to Minister Sprawiedliwości), celem przekonania i „wyręczenia” Sądu, propozycję pytania prejudycjalnego jakie Sąd według swojej decyzji może skierować do Trybunału Sprawiedliwości.

WSKAZÓWKI TECHNICZNE: Możesz wybrać czy postępowanie jest obecnie na etapie I czy II instancji sądownoadministracyjnej (komentarz: od tego zależy obowiązek zadawania pytań przez sąd krajowy). Możesz wybrać kogo reprezentujesz, w zależności od swoich poglądów na sprawę. Pomiń wymogi formalne pism w procedurze sądownoadministracyjnej – ćwiczenie służy praktyce prawa unijnego i umiejętności związanej z jego stosowaniem. W pierwszej kolejności przeczytaj kazus oraz przepisy TFUE z zakresu swobody przedsiębiorczości. Oceń wstępnie sprawę i opowiedz się za którąś ze stron. Następnie zapoznaj się z dokumentem „Zalecenia dla sądów krajowych, dotyczące składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym” (eur-lex.europa.eu). Następnie zapoznaj się (tj. przeczytaj w całości) z wyrokiem 2/74 Jean Reyners przeciwko Belgii oraz C-47/08 Komisja v Belgia, a przynajmniej z tym drugim. Ponadto, na stronie NSA można zapoznać się z częścią polskich pytań prejudycjalnych, by wiedzieć jak są formułowane. Mając przygotowanie merytoryczne i wiedzę co do zaleceń względem składania pytań prejudycjalnych, spróbuj w formie pisemnej sformułować propozycję pytania (pytań) prejudycjalnych jakie chciałbyś, żeby Sąd skierował do Trybunału Sprawiedliwości. Skup się na sformułowaniu pytań, ale podaj też propozycję odpowiedzi na nie, a także spróbuj zawrzeć w swojej pracy inne zalecane elementy, zwłaszcza uzasadnienie (jeśli starczy Ci czasu; chcesz jednak wyręczyć Sąd, który w Twojej opinii będzie bardziej skory do zadania pytania, jeśli będzie ono kompletne i gotowe).